

Unió de Religiosos de Catalunya

Barcelona, 14 de juliol de 2009

ANY II. núm. **42**

Catalunya Cristiana publica en una separata *Al servei de servir*

CATALUNYA+ CRISTIANA

SETMANARI D'INFORMACIÓ I DE CULTURA RELIGIOSA

«Si l'ull et fa mal, t'afanyes a posar-hi remei; si l'ànima se t'altera, triges un any a guarir-la»
Horaci

Any XXX • Núm. 1.556 • 2,20 €

16 • juliol • 2009

US OFERIM «AL SERVEI DE SERVIR»,
l'informe sobre la tasca social dels Instituts de Vida
Consagrada i les Societats de Vida Apostòlica de Catalunya

El setmanari *Catalunya Cristiana* publica a les pàgines centrals del seu núm. 1.556, de 16 de juliol de 2009, i a tall de separata de 8 pàgines a color, un document que conté els discursos de presentació de l'estudi *Al servei de servir*.

Pedro Aguado Cuesta, nou superior general dels escolapis

46 2009
CAPÍTOL general
docere audeo

Peralta de la Sal, 1 al 25 de juliol

El 4 de juliol, ha estat elegit, a la segona votació general de l'Escola Pia, l'escolapi Pedro Aguado Cuesta, de 52 anys, nascut a Bilbao el 26 de juny del 1957. Pertany a la província escolàpia d'Emmaús (fusió del País Basc i Andalusia), d'on era el provincial.

Setanta-quatre escolapis representants de totes les demarcacions del món de l'Escola Pia es van reunir a Peralta de la Sal, poble on va néixer el fundador, Josep de Calassanç, en el 46è Capítol General. Aquesta assemblea, que es reuneix cada sis anys, té com a missió fer una anàlisi i avaluació dels sis anys anteriors, elegir qui ha de governar l'orde i planificar i programar les línies d'acció per als sis anys vinents.

De Catalunya hi han anat cinc religiosos, a més de dos representants de les Califòrnies i dos del Senegal.

Més detalls a la web de l'Escola Pia <http://epc.escolapia.cat> o al bloc <http://capitolgeneralescolapia2009.blogspot.com> (Josep Canet)

Valetín Arteaga, reelegit superior generals dels pares teatins

El Capítol General dels Clergues Regulars Teatins s'ha celebrat per primera vegada a la història fora de Roma, concretament al Monestir de Santa Maria d'Iranzu, a Navarra, Espanya, del 15 al 26 de juny.

Religiosos procedents de l'Argentina, el Brasil, Colòmbia, Estats Units, Espanya, Itàlia i Mèxic van integrar el Capítol. L'arquebisbe de Bahía Blanca (Argentina), monsenyor Guillermo José Garlatti, va participar als treballs capitulars, invitat com a pèrit especial.

El pare Valentín Arteaga, reconegut escriptor i poeta, nascut a Campo de Criptana (Ciudad Real) va ser elegit superior general per segona vegada consecutiva.

Les sessions capitulars es van obrir amb dos dies de recés espiritual en els quals van intervenir l'arquebisbe de Pamplona-Tudela, monsenyor Francisco Pérez González, i el laic José Pacheco Vera, de la diòcesi de Getafe.

El Capítol General teatí "Iranzu 2009" ha fet públic un missatge amb data de 26 de juny que vol fer arribar a l'Església i al món.

En aquest missatge, els participants recorden que "quan el 14 de setembre de 1524 sant Caietà de Thiene i els seus companys emetien els vots substancials de la vida religiosa, no pretenien res més que unir-se en família, vivint en cases".

"No van voler que s'anomenessin convents o monestirs, sinó 'cases', amb tot el que comporta de família", explica el missatge. Allà vivien "compartint-ho tot i fiant-se de Déu, dedicant-se amb assossec, en comunitat i com a comunitat, a les coses de Déu, a la cura de les ànimes i a l'atenció als més desheretats de la societat (Ospedali degli Incurabili)".

Assenyalen que "va ser un petit grup de sacerdots profundament evangèlics, que tenien com a objectiu viure junts, compartint el que els donava la Providència".

Vivien una "recerca apassionada del Regne de Déu" com a "sacerdots autèntics, enamorats de Crist i de l'anunci del seu Evangeli, a la manera dels Apòstols que vivien 'cor unum et anima una' (Fets 4,32)".

Eren un "petit grup de sacerdots, 'piccola compagnia', que, amb humilitat, es posaven al servei de l'Església, disposats a 'reformar-se per reformar'".

"Creiem, per això, que només si som fidels a la radicalitat evangèlica dels inicis podrem mirar cap al futur amb esperança", subratllen els firmants.

Assenyalen que "mirant Crist que s'ha fet semblant als homes per tornar-los l'esperança de la salvació, (Cf. Fl 2,7) el teatí vol fer-se proper a qualsevol home en la seva necessitat i oferir-li la seva ajuda de company de viatge i pare pel Ministeri".

Per aquest motiu, el Capítol, mentre s'alegra per totes les realitats que en diversos llocs l'orde du a terme en favor dels més desfavorits, intenta amb il·lusió oferir el seu carisma a l'Església de Nigèria.

De manera especial, en aquests moments de crisi econòmica globalitzada, es proposen "viure més radicalment la pobresa evangèlica i fer un compromís, efectiu i afectiu, amb el món de la pobresa".

Beatificació d'Emilie de Villeneuve, fundadora de les Franceses

Una part de la comunitat de les Germanes de la Immaculada Concepció de Castres, al jardí del centre on serveixen des del 1903.

Les Germanes de la Immaculada Concepció van arribar a la diòcesi de Girona fa més d'un segle com a exiliades

El primer diumenge de juliol, a la localitat de Castres (bisbat d'Albí), beatifiquen Emilie de Villeneuve, fundadora en aquesta ciutat de les Germanes i Germans de la Immaculada Concepció que afegeixen el «de Castres» en el seu nom oficial pels vincles que hi mantenen. Possiblement, si demanem a Lloret per les Religioses de la Immaculada, no tothom ens en sabrà informar, però, si preguntem pel col·legi de «les franceses», de ben segur que

obtidrem resposta. I és que el nom popular respon a la realitat dels orígens d'aquesta presència. Era l'any 1903, i una nova legislació de la veïna República impedia als religiosos i religioses, com a tals, dedicar-se a l'ensenyament. Aquesta realitat va aconsellar cercar països on exiliar-se, convençudes com estaven —com els passa a la majoria dels que han d'abandonar el país d'origen per raons polítiques i creences— que seria per poc temps. Han transcorregut més de cent anys i «les franceses» han fet arrels a Lloret, amb un centre de més de 800 alumnes, un claustre de mig centenar de professors i una comunitat d'una dotzena de religioses.

El servei de les Germanes de la Immaculada no oblidava aspectes socials i missioners. A Lloret mantenen una segona comunitat més petita, que atén tasques socials en un dels barris on resideixen més immigrants, també participen en serveis parroquials i, en el decurs d'aquest llarg segle de presència i testimoni, han atès orfes i persones grans, segons les necessitats socials de cada moment.

Lloret els va agrair aquesta dedicació amb la concessió el 1978 de la Fulla de Llor de la Vila, en la seva categoria de plata, «en testimoni de gratitud per la meritíssima labor docent i social».

Els seus serveis a Lloret, les Religioses de la Immaculada els han mantingut de forma ininterrompuda en aquests 106 anys, fins i tot en el període de la guerra civil. Això va ser possible per dues raons, la primera per la protecció que el Consolat General de França a Catalunya va aplicar al centre (aquella República que les havia obligat a exiliar-se no s'oblidava de les seves ciutadanes, fossin religioses o no) i la segona per raó de la seva acció social entre els orfes i la gent gran a l'asil de Sant Pere. Seria el mateix alcalde de Lloret qui demanaria a les religioses (quasi totes espanyoles, perquè la majoria de les franceses ja les havien repatriat) que restessin a la vila i els garantia la seguretat, com així va ser, tot i que amb greus problemes de subministrament. Cinc religioses, tres persones laiques i el capellà de la comunitat (oficialment, un servidor de la casa) van mantenir totes dues institucions, deixant de banda temporalment les tasques docents. Tot plegat és molta història en aquella bonica finca Barnés, fa un segle, als afores de Lloret i, actualment, al centre dinàmic d'aquesta població de la Selva. Una història que s'enriqueix sensiblement amb aquest pas decisiu camí dels altars de la beata Emilie de Villeneuve, filla de l'alta burgesia francesa de la segona meitat del segle XIX, que es va voler fer servidora dels infants i els marginats. Com ens deia la superiora de la comunitat de Lloret, «per a la canonització ens cal el testimoni d'un parell de miracles, nosaltres ja els sabem, una altra cosa serà el procés. La mare fundadora segueix guiant-nos».

Virtuts heroiques de la Mare Anna Maria Janer Anglarill

Declaració de les Virtuts heroiques de la Mare Anna Maria Janer Anglarill, fundadora de les Religioses de la Sagrada Família d'Urgell

La Santa Seu ha fet públic que el Sant Pare Benet XVI ha aprovat les Virtuts heroiques de la Serventa de Déu Anna Maria Janer Anglarill, fundadora, ara ha fet 150 anys, de l'Institut de Religioses de la Sagrada Família d'Urgell, amb l'ajuda i la col·laboració dels bisbes d'Urgell Mons. Josep Caixal i Mons. Salvador Casañas. Aquest Institut té cura d'hospitals i escoles, residències d'ancians i serveis pastorals diversos en onze països del món.

La Mare Janer nasqué a Cervera l'any 1800 i traspasà a Talarn (el Pallars Jussà) el 1885. Actualment, les seves restes reposen i són molt estimades a la Capella de la Residència de les Religioses de la Sagrada Família de la Seu d'Urgell, al passeig Joan Brudieu, al

costat del lloc de la primera fundació, el Sant Hospital de la Ciutat de la Seu.

Aquesta declaració significa que les seves Virtuts han estat declarades per l'Església "heroiques" i imitables per tot el poble cristià i que, si Déu vol realitzar un miracle per la seva intercessió, podria ser declarada beata i intercessora dels creients.

CONFER: canvis de personal

El començament de l'estiu porta, a la vida de la Conferencia Española de Religiosos (CONFER), canvis de personal que per assumir responsabilitats en les seves respectives congregacions, per motius personals o per assumpció d'altres tasques deixen CONFER.

La religiosa **Soledad Mena**, jesuïtina, es farà càrrec de l'Àrea de Justícia i Solidaritat, que fins ara coordinava **Teresa Sánchez**, religiosa teresiana. També es produeix un canvi en la direcció de l'Àrea de Missió i Cooperació, ja que el missionero de la Consolata **Carlos Marcilla** deixa aquesta funció.

En l'Equip Directiu es crea una nova figura, la coordinació de zones, que serà assumida per la religiosa del Sant Àngel **Blanca García**. A més, també s'ha nomenat **Sofía Contreras**, religiosa de les Filles de Jesús, responsable de l'Àrea de Pastoral Juvenil de CONFER.

També hi ha canvis a l'Àrea de Comunicació. Deixa la direcció el trinitari **Isidro Hernández**, que ha estat el director de l'Àrea de Comunicació de CONFER durant els últims deu anys, departament del qual depenia la Revista CONFER, el butlletí de *Notícies*, els quaderns Con ÉI i l'Agència de Notícies IVICON. També deixen l'Àrea de Comunicació el carmelita **David Jiménez**, el salesià **Javier Valiente** i la religiosa mercedària **Carmen Quirós**.

Altres persones que acaben la seva col·laboració i treball a CONFER són la religiosa claretiana **Adela de Pablo**, **Gloria García**, religiosa de l'Infant Jesús, i la seglar **Rosi Caputto**.

La Conferència de Religiosos agraeix l'esforç fet per aquests religiosos, religioses i seglars, que han sabut aportar, a la vida consagrada a Espanya, el millor d'ells mateixos i han mostrat la seva estimació envers la vida religiosa.

Aquest agraïment s'estén, també, a les seves respectives congregacions en permetre'ls dur a terme aquesta tasca al servei de tota la vida religiosa, en una mostra concreta de treball intercongregacional, que és precisament un signe de la renovació de la vida religiosa.

Jordi Clua: viure com a prevere la vocació salesiana

El salesià Jordi Clua va ser ordenat dissabte a Barcelona pel cardenal Martínez Sistach

L'ordenació va tenir lloc el dia 4 de juliol a la tarda, en una celebració presidida pel cardenal-arquebisbe de Barcelona, **Lluís Martínez Sistach**, davant el provincial dels Salesians a Catalunya, Balears, Aragó i Andorra, **Àngel Asurmendi**. També hi eren presents molts dels salesians de la província salesiana amb seu a Barcelona, així com companys d'estudi i d'ordenació diaconal, la seva família, la Família Salesiana i la comunitat cristiana del

Santuari de Sant Josep dels Salesians de Rocafort.

En la mateixa Obra Salesiana que l'havia vist créixer de petit, Jordi Clua va rebre el sagrament de l'orde per viure com a sacerdot la seva vocació salesiana, en el servei als joves més necessitats. Durant la seva homília, el cardenal Martínez Sistach va agrair a Jordi Clua la generositat d'haver respost positivament a la crida de Déu. També va agrair als seus pares l'educació cristiana que li havien donat i va animar altres joves del món salesià a optar per la vocació sacerdotal.

Jordi Clua i Mercadal (Barcelona, 1961) va professar com a salesià l'any 2001 al seminari salesià de Sanlúcar La Mayor (Sevilla). És batxiller en Teologia i doctor en Geografia per la Universitat de Barcelona, amb una tesi sobre les colònies industrials. En la seva vida salesiana ha estat a les cases de Mataró (prenoviciat), Sanlúcar La Mayor (noviciat), Martí-Codolar (filosofat), Ciutadella (com a professor de religió i responsable de pastoral a Secundària) i Martí-Codolar (teologat). El proper mes de setembre serà destinat a Terrassa.

Càritas: Cristina Martínez entrevistada per la periodista Anna Roig

Adjuntem, en les pàgines 8 i 9 de l'*Horeb*, el pdf de l'entrevista que la periodista Anna Roig fa a la Gna. M. Cristina Martínez, presidenta de l'URC, i que ha estat publicada a Càritas (juny, 2009).

Jesús Renau, sj: Caritat en la veritat, algunes claus per a la lectura

El passat dimarts dia 7 de juliol, a les 11.30, es va presentar al Vaticà la nova encíclica del Sant Pare titulada *Caritas in veritate*, un nou i important document de la Doctrina Social de l'Església.

Aquesta encíclica s'ha presentat en plena crisi econòmica i financera que afecta pràcticament tot el món, si bé de formes ben diverses segons continents i àmbits socials. El món anava ja arrossegant greus problemes de fam, aigua, migracions, violències i crisis ecològiques.

El document es va presentar just un dia abans de la reunió a Itàlia dels vuit països més industrialitzats del món i Rússia, el G-8. Tot i que fa gairebé dos anys que sabem que el Sant Pare preparava una encíclica social, la seva publicació s'ha endarrerit per causa de la variable situació econòmica del món.

Com passa en els documents de Benet XVI, l'escrit està profundament arrelat a la teologia. Els dos mots inicials són prou indicatius: «Caritat en la veritat.» Responen a la revelació del Déu Amor i de Jesucrist com a *logos* del Pare. L'amor que procedeix de Déu es conjumina amb la veritat; el cor amb la raó. Els dos elements, cor i raó, són conjuminats i harmonitzats imprescindibles per a la vida cristiana.

Contínuament el Sant Pare fa referència a la *Populorum progressio*, que comenta de formes diverses i aplica a les noves situacions de la humanitat. És com un nervi transversal de tot l'escrit, que revela la clarividència que tingué Pau VI, 40 anys després del seu escrit. De forma semblant passa amb altres documents pontificis.

L'encíclica tracta una gran quantitat de temes, sempre des de l'amor i la veritat, i especialment s'expressa i aprofundeix en el bé comú i la justícia, com a valors destacats. Hi ha moltes denúncies concretes, i també encerts de progrés, en el tema de la globalització, que és una realitat no sols econòmica, sinó cultural i, fins i tot, esperançadament positiva en el marc de la gran família humana. De forma semblant cal assenyalar llums i ombres en el mercat —amb crítiques dures sobre el seu desordre moral—, i sobre l'empresa en totes les seves modalitats.

L'encíclica també presenta temes importants remarcables, com la potenciació de les administracions públiques i de la societat civil, la importància dels sindicats, la moral ecològica i de promoció de la vida, la denúncia de la corrupció, la transformació de l'ONU, les migracions, l'atur, les aplicacions de la justícia commutativa, distributiva i social en el món econòmic, la solidaritat internacional, la soledat i la desharmonia humanes com a fruit de l'explotació i de l'abús, les referències religioses a la societat, la crítica del relativisme o laïcisme radical... i un llarg etcètera.

Aquesta notable encíclica és més un tractat que una carta. Des de tots els punts de vista porta una molt potent reflexió sobre els fets del nostre món. És com una gran aplicació de la Doctrina Social de l'Església que mira l'ésser humà, la societat i la polis amb simpatia, com diu el mateix subtítol: *Desenvolupament humà integral en la caritat i en la veritat*.

* *Jesús Renau és membre de Cristianisme i Justícia*

Signes dels temps: els maristes de les Avellanes i el claretià Josep Iborra

El programa *Signes dels temps* a TV3, emès el 12 de juliol, va presentar la comunitat marista de les Avellanes (minut 1:04 a 10:26) així com una entrevista al claretià Josep Iborra (minut 10:26 a 29:30), missioner a Rondônia, Brasil, encarregat de la pastoral fluvial. Qui desitgi veure-ho, pot consultar-ho a Internet:

<http://www.tv3.cat/videos/1362019/100-anys-dEl-misteri-de-la-selva>

Racó de lectura

Autor: **Hilari Ragner; Joan Maragall**
Editorial Claret, juny 2009.

Del 26 de juliol a l'1 d'agost de 1909 es van produir a Barcelona uns fets violents que han passat a la història amb el nom de «Setmana Tràgica». En complir-se'n enguany el centenari, l'historiador Hilari Ragner ha preparat aquest llibre, que convida els lectors a fer

la relectura, amb la perspectiva d'un segle entremig, dels articles periodístics que ens va deixar un testimoni d'excepció: Joan Maragall.

Aquests tres articles van ser acollits amb sort desigual pel gran públic. Un d'ells, fins i tot, no va superar l'autocensura del diari on s'havia de publicar.

Hi ha una cosa que destaca per damunt de tot en aquests escrits, i és el seu gruix humà i cristià. No són escrits superficials. No són cròniques de circumstàncies, escrites de lluny. Són escrits de lluita, no redactats en calent, sinó després d'unes setmanes de reflexió. Maragall els volia col·locar com càrregues de profunditat per fer despertar d'una vegada aquella societat i sobretot aquella Església, que ell veia com adormida.

Ara que es parla de memòria històrica farem bé de rellegir aquestes pàgines i, sobretot, de prendre'n model: més que no pas alçar el dit per assenyalar culpables, Maragall denuncia fets i situacions propis que poden explicar –baldament no justifiquin– la reacció de la violència. No sempre els qui reaccionen violentament són els últims culpables d'aquella violència que ells mateixos generen.

Dues places lliures per al recés d'agost a Montserrat

S'han produït dues baixes de darrera hora per als exercicis espirituals a Montserrat del mes d'agost. Les persones interessades a participar-hi poden trucar a la secretaria de l'URC per fer la inscripció.

EE3

Dates: 10 a 16 d'agost

EXERCICIS ESPIRITUALS A MONTSERRAT

P. Joan Mª Mayol i Fàbregas, benedictí

Inici: matí del dia 10 (cal arribar abans de les 12.30 h)

Final: dia 16 després de dinar

Preu: 230 € (tot inclòs)

Places limitades, atorgades per ordre d'inscripció.

Contacta amb nosaltres

Lluís Serra	Secretari general de l'URC i director del CEVRE	sec.urc@confer.es
Noemí Pujol	Secretaria de l'URC i del CEVRE	urc.info@gmail.com
	Informatiu <i>Horeb</i>	horeb.urc@gmail.com

UNIÓ DE RELIGIOSOS DE CATALUNYA

Plaça d'Urquinaona, 11, 2n 2a (08010 Barcelona) Tel. 93 302 43 67 · Fax 93 412 38 82
Secretari general: sec.urc@confer.es / Secretaria: urc.info@gmail.com / Informatiu: horeb.urc@gmail.com
<http://urc.confer.es>

Cristina Martínez, presidenta de la Unió de Religiosos de Catalunya i religiosa teresiana

Cristina Martínez: “Inserir-nos en la societat ha modificat la nostra manera de viure i ens hi ha apropat”

El mes de març es va presentar un estudi sobre la tasca social que realitzen els religiosos i religioses de Catalunya. L'estudi va sorgir de la necessitat de la Unió de Religiosos de Catalunya (URC) de poder tenir una base de dades de la tasca social que feien els religiosos, en una conversa amb Montserrat Coll, directora d'Afers Religiosos de la Generalitat. Durant un any i mig, a través de l'ISOR (Investigacions en Sociologia de la Religió) de la Universitat Autònoma de Barcelona, s'ha anat truncant pràcticament a totes les comunitats de religiosos i religioses de Catalunya per a fer aquest còmput, que posa sobre la taula els **776 serveis que es realitzen des del món religiós**.

Com a responsable de la Unió de Religiosos de Catalunya, què és el que més li va cridar l'atenció?

A mi em va sorprendre la diversitat i la quantitat de serveis que es fan dins la vida religiosa. I també el ventall tan ample de serveis. Des de la URC, després de veure l'informe que n'ha sortit, posem l'accent en l'esperit de col·laboració, no només assistencial sinó de promoció de la persona que hi ha al darrere de la majoria de serveis. Ara més que mai no podem anar per lliure. Des de la vida religiosa, mai s'ha promogut les accions de protagonisme. I jo diria que les accions

són individualitzades però no individuals. Encara que l'acció la faci una persona, quasi sempre té el suport d'un col·lectiu, i en el nostre cas, de la comunitat religiosa que hi ha al darrere de la persona.

Quina és l'actual relació entre congregacions?

Actualment és molt bona, hi ha molta comunicació entre nosaltres, i en molts casos, ens ajudem en activitats conjuntes. Abans s'anava més per lliure, potser perquè també eren més i podien fer front a tot. Ara no, ens hem hagut d'obrir, i això també ens ha enriquit. Veníem d'una vida religiosa molt nombrosa, i ha anat disminuint en número i ha augmentat en edat mitjana, que està al voltant dels 65 anys. Tot aquest volum feia que es poguessin atendre moltes obres institucionals fortes, sobretot d'educació i de sanitat, amb bastants recursos. Ara, però, cada vegada costa més. En baixar el nombre de persones de cada congregació i augmentar l'edat, totes les congregacions hem hagut de fer un replantejament i també hem canviat la nostra manera d'estar en la societat. Els religiosos de vida activa hem passat de viure en monestirs, edificis grans i residències a anar a viure en pisos en diferents barris,

per anar inserint-nos en la societat i ser un més, i això ha modificat la nostra manera de viure, i també la de vestir!. Crec que això ha provocat una apropament a la societat.

Què implica, per exemple, aquest canvi d'escenari?

Implica en les grans obres, per exemple, que hem de treballar colze a colze amb els laics, i en molts casos la direcció d'escoles ja la porten laics. També ha implicat deixar obres, perquè també hem vist que és important sortir de les obres grans i formar part de petits projectes socials. Però el paper dels religiosos i religioses jubilades està tenint molt relleu. Són molts en número, a part tenen uns recursos personals i de salut que els permet que quan deixen oficialment la vida professional, es plantegin en quin camp social poden actuar, per exemple, com a voluntaris.

Davant la disjuntiva d'estar presents en zones benestants i no només en barris més desfavorits, quin criteri es segueix?

Quan treballem en zones que les persones tenen recursos, ja siguin econòmics o personals, això afavoreix treballar amb col·lectius diferents. A través d'escoles,

“Les accions són individualitzades però sempre tenen el suport d'una comunitat”

Algunes dades de l'Informe "Al Servei de Servir":

- A Catalunya hi ha **172 instituts de vida religiosa**. D'aquests, el 74% estan formats per dones: 127 són femenins, i els 45 restants, masculins.
- El 36% dels instituts que hi ha a Catalunya estan formats per 10 membres o menys. El 60% dels instituts té menys de 26 membres, només el 24% de les congregacions estan formades per més de 50 religiosos o religioses.
- El 50,31% dels instituts estan formats per persones amb una mitjana d'edat d'entre els 61 i els 70 anys.
- La tasca social dels religiosos i religioses a Catalunya es concreta en 776 serveis, la majoria d'ells oferts per les religioses, que centren la seva tasca en immigració, geriatrica, salut, beneficència i serveis penitenciaris i reinserció. Els homes duen a terme accions de sensibilització ciutadana i inserció econòmica i social.

per exemple, es creen associacions o organitzacions per ajudar la gent més desfavorida. **Hem d'estar a tot arreu, i també és important sensibilitzar per compartir el que tenim.** Educar en aquest sentit de solidaritat i justícia és molt important, perquè aquestes persones també tindran accés a llocs de responsabilitat. L'esperit és el mateix siguem on siguem: hem de col·laborar per fer una societat millor.

L'actual situació de crisi, com afecta la vida religiosa?

Veiem que la crisi desperta una solidaritat especial. La gent que té menys comparteix més, potser perquè és més sensible al patiment. La crisi en sí no és bona, però, desperta nous valors, i tothom retorna al més essencial. **Hi ha valors que no estan en crisi.**

I la noten en el seu dia a dia?

Sí, és clar. Sobretot en l'escolarització i en projectes sanitaris, hi ha famílies que et diuen que no podran pagar els propers mesos, però això no vol dir que el nen o

la nena deixi de venir a l'escola, fem el possible perquè continuï. I després, nosaltres també hem retallat despeses, **s'han de deixar de fer coses que es feien.**

Què li ha aportat estar al capdavant de la URC?

Et permet conèixer millor altres realitats més a fons i moltes més persones. Hi ha molta cosa bona pel món!

En l'informe, es veu que són les dones les més dedicades a la tasca social.

Perquè hi ha més dones en el món religiós que homes. **Les dones a l'Església no hi són en les decisions, però sí en els serveis,** hi ha una forta presència femenina, perquè per naturalesa tenim una capacitat més gran de captar les necessitats i som més generoses a l'hora de donar no mesurem esforços. Però això passa dins la vida religiosa i fora també: la dona té més capacitat de donació i els homes són més receptius.

Des de la URC, quina anàlisi fan de la manca de vocacions?

És cert que **hi ha menys vocació religiosa, però hi ha més compromís laical.** Abans, si et volies comprometre amb Jesús només hi havia pràcticament la vida religiosa. Actualment, hi ha més formes de vida laica que afavoreixen i faciliten el compromís amb Jesús. Des de dins, també ens fem una autocrítica: que potser no hem estat prou radicals a l'hora d'expressar cap enfora els valors que vivim internament. Potser ens falta mostrar la nostra radicalitat de vida.

Per acabar, quin repte ha posat sobre la taula de la Unió de Religiosos l'informe?

Un dels reptes és **la redistribució de la presència religiosa.** En el mapa de Catalunya hi ha una concentració a Barcelona, quan hi ha zones sense presència, i a vegades coincideix amb població amb menys recursos. Haurem d'estar presents a més llocs.

■ *Anna Roig*
Periodista

Després de presentar l'Informe "Al servei de servir", les sociòlogues **Clara Fons i Blanca Luque**, membres del grup de recerca ISOR (Investigacions en Sociologia de la Religió) de la Universitat Autònoma de Barcelona, i autores del mateix, van mantenir una trobada informal amb Càritas Diocesana de Barcelona. De primera mà, ens van fer partícips de la dificultat a l'hora d'obtenir la informació. Tot i que s'han fet algunes entrevistes presencials, **la metodologia que ha guiat la recerca ha consistit a fer entrevistes telefòniques comunitat per comunitat i preguntar si algun dels seus membres realitzava alguna tasca social.** En

un principi, la resposta de la majoria era que no, però quan elles insistien, i els posaven exemples concrets de coses que segur que estaven fent, la resposta acabava sent sempre afirmativa. **La Blanca i la Clara valoren d'aquest cens que han realitzat que ha posat sobre la taula un munt de tasques que passen molt desapercbudes.** Expliquen l'estudi amb brillantor als ulls, han descobert un món en majúscules, i han tingut accés a unes persones que ho donen tot pels altres. De les dones destaquen "la seva humilitat, són molt modestes, passen desapercbudes, i a més, no perceben la seva tasca com a important". El dia de la presentació de l'informe, diuen, moltes de les persones que havien entrevistat se'ls acostaven molt emocionades de sentir com els membres de la taula (entre ells el Vicepresident del Govern, Josep-Lluís Carod Rovira) reconeixien la seva feina. Ha estat una feina de formiga però el reconeixement ha estat gran.